

— „Какви глупави хора! тѣ мислятъ, за себе си сжмъ правилъ толкова разноски направа тѣхъ градина“.

На другия денъ по цѣлия градъ са обнло царско повеление: „всѣкой, който иска мса разхожда и да са весели въ Катеринен поставили са и особни хора за да вардятъ по и да гледатъ да не развалятъ дърветата и украшения. И днесъ нощѣ тозъ Катеринен една отъ пѣрвитѣ разходки въ Ревель.

94.

Законитѣ въ завоевания край.

Императоръ Петъръ I, слѣдъ заключение ния договоръ съ Швеция (1721), обещалъ новитѣ си подданици Лифланици, Естландци ландци да имъ остави непромѣними шведскитѣ дански закони и да имъ позволи по прежнитѣ мѣстни обичаи да са управляватъ и сждятъ ственно за тѣхъ завоевани мѣста, той учред Петербургъ особна коллегия, въ която са пре и изучвали шведскитѣ закони; началника на коллегия билъ тоже Лифландецъ, свършилъ задѣнието въ немския университетъ въ Стокхолмъ подаря много често говорилъ на тозъ законов

— „Азъ мисля, че шведскитѣ закони волно добри за да могатъ да управляватъ една на; вѣрвамъ, че по тѣхъ закони съставенитѣ ни и граждански лифландски устави, които т години сж сждали и управлявали провинцията могатъ да даватъ достаточни и прави рѣше